seega teatavasse koostöösse läänеriikidega, mis on aga Saksamaa ja Nõuk. Liidu poolt kutsunud esile tõsiseid hoiatusi. Samaaegselt on Inglise ja Prantsuse avalikkuses järjest innukamalt hakatud arutama Soome abistamise aktsioone kas Põhja-Jäämere või isegi Musta mere kaudu, millega Soome abistamise probleem võib võtta läheda seose kogu sõja strateegiliste plaanidega ja anda uut hoogu seisma jäänud sõjadünaamikale. Kuna Balkanil ja Väike-Aasias on muudki plahvatusainet võitluste sütitamiseks, näib 1940. a. ennemini suggereerivat mulje sõjategevuse laienemise võimalustest kui nende kahanemisest.

Koos nende perspektiividega ei saa lasta muidugi silmist rahusobitamise võimalusi, kus väsimatut indu avaldab Ameerika Ühendriikide president Roosevelt ja paavst Pius XII. Paavsti ja Itaalia valitsuse lähenemine ning vaenukirve mahamatmine, nagu Rooseveldi saadikugi nimetamine Vatikani juurde on ühtlustanud ja kõvendanud rahutaotlejate rinnet, ehkki selle väljavaated ei ole esialgu veel suured.

Eesti sisepoliitiline elu 1939. a.

Kirjutanud **H. Tammer.**

1938. a. kujundatud riigikogu oma täie töölerakendumisega suutis 1939. aastal õige tunduval määral Eesti poliitilises elus värskendada parlamentlikke traditsioone ning sisustada 1937. a. põhiseadust. Kuigi riigikogu juba 1938. a. võttis võrdlemisi edukalt osa seadusandlikust tööst, kippus teda siiski seadusandluses ületama Vabariigi president oma dekreetidega, mille kaudu leidis korraldamist ja normeerimist rida suure tähtsusega alasid. Riigikogu oli

Eesti kroonika 1939, lk. 28